

Starci na chmelu

Hana Zagorová

Chodili spolu z čisté lásky,
a sedmnáct jim bylo let.
A do té lásky bez nadsázky
se vešel celý širý svět.
Ten svět v nich viděl pásky,
a jak by mohl nevidět.
Vždyť horovali pro texasky
a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvlášť slabé chvíli
za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili
bez požehnání úřadů.
Ať vám to je či není milé,
měla ho ráda, měl jí rád.
Odpustte dívce provinilé,
jestli vám bude o to stát.

Kdyby sis oči vyplakala
a jako moře byl tvůj žal,

nikomu tím nepomůžeš,
život půjde dál.

Na slzy vždycky je moc brzy,
a jenom slaboch by jich ptal,
planým nářkem málo zmůžeš,
život půjde dál.

Nevěř, že zrada nepřebolí,
ten zázrak už se stokrát stal.
Ať se trápíš pro cokoli,
život půjde dál.

I pro tvé oči, moje malá,
čas dávno lék svůj uchystal,
kdyby sis oči vyplakala,
slepý bych tu stál.

Život je bílý dům
s vyhlídkou do zahrady.
K největším zázrakům
patří fakt, že jsi tady.

Život je bílý dům,

dům od pólu až k pólu,
k největším zázrakům
patří, když dva jsou spolu.

Vyrůstá ze země
a dotýká se nebe,
když stojíš vedle mě,
když stojím vedle tebe.

Den je krásný, den je krásný,
den je krásný s tebou.

Když dva se rádi mají,
i v lednu je jak v máji,
i v lednu je jak v máji,
s tebou, s tebou, s tebou, s tebou.

Den je krásný, den je krásný,
den je krásný s tebou.

Když dva jsou jako jeden
v máj promění se leden,
v máj promění se leden,
s tebou, s tebou, s tebou, s tebou.

Svět je krásný, svět je krásný,
svět je krásný, s tebou.
Svět je krásný!